

USA og få en stor bil og et fedt job, at mange danskere så kunne sige: Jo, det kunne jeg da godt overveje? Men det er jo naturligvis ikke det samme, som at man så vælger at flytte fra sit land og bosætte sig i et andet land.

Det er og bliver en skræmmekampagne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er faktisk nødsaget til at give fru Charlotte Antonsen et hundrede procent ret i, at det er en usaglig skræmmekampagne, som Dansk Folkeparti fører.

Jeg synes ikke, det er lykkedes hr. Kristian Thulesen Dahl at sandsynliggøre, at der skulle være nogen sammenhæng mellem udvidelsen af EU og de problemer, vi har på det danske arbejdsmarked. For de problemer vil komme, uanset om EU bliver udvidet eller ej. Det frie arbejdskraftmarked i Europa er en realitet. Selv hvis vi meldte os ud af EU, ville vi fortsat skulle have en associeringsaftale, hvor vi var knyttet til det frie arbejdsmarked i EU.

Den eneste vej frem er at sikre aftaler mod social dumpning, og så – og på det punkt er jeg enig med hr. Kristian Thulesen Dahl – at bruge f.eks. eksklusivaftaler i Danmark til at sikre, at vi har danske overenskomster også i fremtiden, når vi kommer til at leve under disse internationale forhold.

Jeg vil inderlig håbe, at Dansk Folkeparti ville kunne indse, at man skal lade være med at blande ting sammen, der ikke har noget med hinanden at gøre, og at man skal lade være med at skabe frygt i befolkningen på et falsk grundlag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal først bekræfte over for fru Elisabeth Arnold, at jeg gav den ros til statsministeren, at jeg synes, at han i sin nytårstale var meget klar og meget ... ja, jeg synes i virkeligheden, det var godt gået, det må jeg sige.

Der var også et par andre punkter, jeg roste statsministeren for i forbindelse med hans nytårstale. Der ligger såmænd ingen aftaler af den grund om noget som helst, men jeg synes faktisk, de var gode. Og dem roste jeg så.

Så vil jeg sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg bestemt ikke bygger hele opfattelsen af, at der kommer østeuropæere i meget massivt omfang til Danmark og søger lykken, hvad man jo ikke kan bebrejde dem at de gør, når de får muligheden, på en undersøgelse fra Ugebladet A4.

Den bruger jeg bare som endnu et element, der viser, at der nok er noget om snakken.

Men hvis man kan tage fra Polen til Danmark og tjene måske 10 eller måske endda i nogle situationer 15-20 gange så meget som det, man ellers har mulighed for, og man er i et land, hvor arbejdsløsheden måske stiger til op mod 20 pct., hvor man på kort sigt oplever stigende arbejdsløshed, fordi man skal tilpasse sig til EU-medlemskabet, og så får mulighed for at flytte sig aktivt, søge arbejde i et andet land – og vi taler altså om et arbejdsomt folk, vi taler jo ikke om nogen, der er dovne og ugidelige og ikke vil gøre en indsats, det ved danske arbejdsgivere jo også godt, det ved man også i landbruget, hvor man har behov for arbejdskraft osv. – hvorfor i alverden skulle de så ikke flytte sig? Hvorfor skulle de ikke prøve lykken? Selvfølgelig vil de da gøre det.

Kl. 16.00

Så tillader vi os at rejse spørgsmålet: Hvad vil det så betyde i forhold til det danske arbejdsmarked, altså de arbejdere, som har det svært på det danske arbejdsmarked? Hvorfor er der ikke nogen, der bekymrer sig om dem? Jo, det gør vi så. Hvad sker der med dem? Hvad er det for et pres, vi etablerer på de danske velfærdsordninger? Der er nogle EU-reguleringer i forhold til, hvem vi som minimum skal give nogle af vores sociale velfærdsordninger, når de kommer her som vandrende arbejdstagere. Det bliver vi da nødt til at få belyst.

Det er blevet afvist tidligere af SR-regeringen, da vi forlangte det dengang, og så også af den nye regering, da vi forlangte det i løbet af det sidste år, indtil kort før jul, hvor der så blev nedsat et udvalg, der nu skal se på de her ting. Det er vi meget tilfredse med. Vi er spændte på det resultat, der kommer.

Og så lige til hr. Keld Albrechtsen: Det er altså forkert, hvad hr. Keld Albrechtsen siger. Der er jo en grund til, at f.eks. Tyskland vælger at have en 7-årig overgangsperiode. Det er selvfølgelig, fordi de ønsker at gardere sig imod den her arbejdskraft, der ellers ville komme til Tyskland i de første 7 år efter 1. maj 2004.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal starte med at beklage, at jeg åbenbart har fortolket hr. Kristian Thulesen Dahls bemærkninger for vidtgående derhen, at hr. Kristian Thulesen Dahl også sådan skulle have lagt afstand til, at man brugte ord som demokrati og